

Το MS Norman Atlantic είναι σημαδεμένο με βαρύ πένθος. Σε ένα ναυτικό δυστύχημα που ακόμα δεν έχει ερευνηθεί και αποσαφηνισθεί στο σύνολό του, 12 άτομα έχασαν τη ζωή τους και άλλα 18 αγνοούνται.

Βάσει των συνθηκών του συμβάντος, εύκολα θα μπορούσαν είναι περισσότεροι.

Σε μια θάλασσα που μαινόταν από θυελλώ δεις ανέμους, στην καρδιά του χειμώνα, πάνω σε ένα φλεγόμενο οχηματαγωγό οι 30 ζωές που χάθηκαν από τους 500 επιβαίνοντες είναι ένα μικρό τίμημα.

Κολοσσιαίο βεβαίως, για τους συγγενείς και τους αγαπημένους των απολεσθέντων.

Μαζί με τις ψυχές που χάθηκαν για πάντα, θύματα ασφαλώς ατυχίας και όχι άλλο προκύπτει από το πόρισμα των εμπειρογνομόνων, κήκαν, καταστράφηκαν και μέταλλα. Φορτηγά και αυτοκίνητα που ήταν φορτωμένα στο δύσμοιρο βαπόρι.

Από μερικές εικόνες γίνεται σαφής η κόλαση που επικράτησε πάνω στο Norman Atlantic και ο τρόμος που θα ένωσαν οι επιβάτες. Κι όμως μέσα από όλο αυτό το μακελειό, πέρα από όσους σώθηκαν, υπήρξαν και κάποιοι άλλοι τυχεροί.

Ο Αντρέας μου είχε στείλει την εικόνα της, μέσω e-mail στις 6:43 το απόγευμα της Πέμπτης 9 Οκτωβρίου 2014. Την είχε βρει στη Θεσσαλονίκη, πόλη που συχνά επισκέπτεται λόγω των επαγγελματικών του υποχρεώσεων. Δεν ήταν φανατικός για το συγκεκριμένο μοντέλο, καθώς οι προτιμήσεις του είναι γνωστές και στο όριο του πάθους. Ξεκινούν από D τελειώνουν σε S, συνοδεύονται από το 19 ή το 21 και βέβαια είναι γαλλικές. Παιδιώθεν, τούτες οι προτιμήσεις.

Για τις «δύο – δύο» όμως, έτρεφε μια ισχυρή συμπάθεια, κι' όταν βρέθηκε στο διάβα του μια συγκεκριμένη, κατάφερε να την αποκτήσει. Μου είχε αναφέρει το πόσο προσεγμένη ήταν, πως την είχε περιποιηθεί ο προηγούμενος ιδιοκτήτης της, ότι ήταν ένας συμπαθής άνθρωπος και πως τα βρήκαν στα οικονομικά, έτσι, την απέκτησε.

Κάπως έτσι έφτασε η εικόνα της στο e-mail μου, συνοδευόμενη από λίγες λέξεις: «*Μόλις το πήρα*».

Είχε συνεννοηθεί με τον ιδιοκτήτη να της μαζέψει κάποια πραγματάκια και να το παραλάβει στο επόμενο ταξίδι του. Έπρεπε να συντονιστεί και για τον τρόπο που θα έφτανε το αυτοκίνητο στο Varese, μόνιμο τότε, τόπο κατοικίας του.

Πέρασε ο καιρός, φτάσαμε στα μέσα του Δεκέμβρη, το όχημα ήταν έτοιμο και ο Ανδρέας είχε σχεδιάσει να οδηγήσει το αυτοκίνητο, να το φορτώσει στο βαπόρι, να το συνοδέψει εν πλω και ακολούθως, να ανέβει οδικώς από την Ανκόνα στο Varese.

Τελικά η ρύθμιση δεν του βγήκε χρονικά, αφού λίγο οι οι υποχρεώσεις του που τον κυνηγούσαν, κάτι οι γιορτές, αποφάσισε και έστειλε τη «δύο δύο» με οδική βοήθεια στην Ηγουμενίτσα και να φορτωθεί ακολούθως, ναι καλά καταλάβατε, στο Norman Atlantic.

Ήταν εκείνο το απόγευμα της Κυριακής 28 Δεκεμβρίου, που έμελλε να σημαδέψει ανεξίτηλα τις ζωές εκατοντάδων ανθρώπων. Έγινε ότι έγινε, ρυμουλκήθηκε το βαπόρι στο Μπάρι μα το θέμα με τι είχε διασωθεί από τα φορτωμένα οχήματα, ειδικά με εκείνα που ήταν σταθμευμένα στα κάτω ντεκ, και σε τι κατάσταση βρισκόνταν, παρέμενε σε εκκρεμότητα.

Ερωτούσα από καιρού εις καιρόν τον Ανδρέα, αν είχε κάποιο νέο για την τύχη του αυτοκινήτου, μα οι απαντήσεις του ήταν αρνητικές. Μέχρι που το μεσημέρι της 21ης (!) Απριλίου κατέφθασε ένα e-mail με τίτλο «Αντίο Norman Atlantic» και την εικόνα της «δύο – δύο» φορτωμένη, σε άφογη κατάσταση σε πλατφόρμα οδικής βοήθειας. «Καλύτερα από τις καλύτερες των ευχών» μου ήταν το σχόλιο του ιδιοκτήτη της όταν έκανα έναν σχόλιο για την κατάσταση της.

Μετά από όλη τη καταστροφή, ήταν ένα αισιόδοξο μήνυμα για το σώσιμο ενός αυτοκινήτου τόσων χρόνων που, σε κάποιο βαθμό, έχει σημαδέψει την παγκόσμια αυτοκινητοβιομηχανία και που επιζεί σε περιορισμένο πληθυσμό πια. Το δε συγκεκριμένο, από το Μόναχο που κατασκευάστηκε στις αρχές της δεκαετίας του '70, ήρθε για 40τόσους χειμώνες στην Ελλάδα και μέσα από μια απίστευτη περιπέτεια βρέθηκε έξω από το Rivoli, στην νέα κατοικία του νέου ιδιοκτήτη του. Έστω και στην αλλοδαπή, θα συνεχίσει να το συντηρεί, να το προσέχει, να το χαίρεται Έλληνας.